

Con Chim Xanh Và Trái Cherry Chín Đỏ

Có một con chim xanh ngậm trái cherry đỏ. Nó bay về đâu đó, nhìn theo mắt bóng rời. Có thể nó lên đồi về nuôi con đang đói? Có thể nó đi đổi ai hái được trái sim? Sao tôi có trái tim, con chim xanh không thấy? Tôi đâu có giăng bẫy để chờ bắt nó đâu!

Con chim xanh, cái màu lông như màu áo lụa trải mênh mông đồng lúa bắt đầu trở đồng đồng... Ở bên kia bờ sông, cánh đồng ngô rất đẹp, màu lá ngô xanh biếc, cò cũng bắt đầu lên... Tôi muốn bắt đầu quên đừng nhìn theo chim nữa, chim có tổ của nó, tôi, Tổ Quốc không còn... Trái cherry chín hươm, trái cherry chín đỏ, trái cherry của nó... nên nó về nó tha!

Người xưa đi vài ba dặm ngàn nghe đau xót... người đời nay trôi giạt, không ai đếm số ngàn bởi hai chữ tha hương sao mà dài thậm thụt! Con chim xanh bay được chắc vài ba khu rừng, người thì đi muôn phương, chỗ dừng là sa mạc...

Mỗi thời, đời mỗi khác. Tôi biết nói sao chừ? Không thể làm người xưa, mà người sau cũng chẳng, nên... mình bỗng bơ vơ? Tôi ước có bài thơ gửi cho em cầm đọc, tôi nhìn em nước mắt ngập vườn cau Ngoại chiều...

Em ơi, anh buồn hiu!

Con chim xanh mới đỏ

Trái cherry chín đỏ như giọt máu đóng băng!

Anh muốn tha thời gian mà... thời gian chưa chín!

Trần Văn Lệ